

Novoteks

GLASILO DELAVSKEGA SVETA

LETO IV. ★ 1968 ★ ŠT. 9

NOVOTEKS

glasilo delavskega sveta

Tekstilne tovarne

NOVOTEKS

Novo mesto

1963

Letnik IV.

Št. 9 (36)

September

Izdaja:

delavski svet

Ureja:

uredniški odbor

Odgovorni urednik:

Samo Medic

Naslov uredništva:

Novoteks, Novo mesto

Foersterjeva 10

telefon 21-030

Zunanja oprema:

Bojan Brovet

Tisk naslovne strani

in vezava

Valvasorjeva tiskarna

in knjigovoznica

Videm-Krško

Naklada:

850 izvodov

VSEBINA:

Iz zasedanj samoupravnih organov

Polletna sindikalna konferenca

Posojilo za obnovo Skopja

Nesreče pri delu ter na poti na delo in dela za mesec avgust in september 1963

Stanje izplačanega in povrnjenega nadomestila bolezenskih izostankov za mesec avgust 1963

Bolezenski izostanki v mesecu avgustu 1962 in 1963

Spomin iz vojnih dni

Vtisi iz tkalskega tečaja

Važne spremembe v izplačevanju kratkoročnih dajatev

Pet dni v sončni Italiji

Športne igre med oddelki

III. delavske športne igre v Novem mestu

Možnosti nadaljnjega šolanja s pomočjo dopisovanja

Naša kronika

IZ ZASEDANJ SAMOUPRAVNIH ORGANOV

Na 7. seji upravnega odbora dne 13.9.1963 so člani upravnega odbora predvsem razpravljali in sklepali o odobritvi posojil posameznim graditeljem stanovanjskih hiš. Po daljši razpravi je bil sprejet sklep, da se odobri posojilo sedmim graditeljem stanovanjskih hiš iz obrata II. v Metliki v skupnem znesku 750.000 din in devetim iz obrata I. v Novem mestu v skupnem znesku 1.250.000 din. Posojilo so dobili iz obrata II. v Metliki:

Janez Vraničar	150.000 din
Jože Tomc	150.000 "
Jože Judnič	150.000 "
Vida Brodarič	150.000 "
Jožica Stepan	150.000 "

Iz obrata I. v Novem mestu pa so dobili posojilo:

Milka Mihalič	150.000 din
Slavko Polak	100.000 "
Alojz Blažič	200.000 "
Alojz Florjančič	200.000 "
Magda Zupančič	200.000 "
Martina Ambrožič	150.000 "
Franc Prime	75.000 "
Franc Božič	75.000 "
Joža Klemenčič	100.000 "

Nato so bili sprejeti še naslednji važnejši sklepi:

1. Z opravljanjem uslug v pomožnih delavnicah popolnoma prenehamo.
2. Upravni odbor predlaga delavskemu svetu, da vložimo 3 milijone din za dobo dveh let pri Komunalni banki Novo mesto za sanacijo nekaterih podjetij v metliški občini.
3. Hišni sveti morajo v bodoče imeti odobritev za črpanje sredstev.

Na koncu seje je upravni odbor rešil še nekaj prošenj.

S. M.

POLLETNA SINDIKALNA KONFERENCA

V nedeljo 29. septembra je bila polletna konferenca naše novomeške sindikalne podružnice, ki so se je poleg izvoljenih delegatov udeležili zastopniki naše sindikalne podružnice iz Metlike ter nekateri povabljeni člani iz kolektiva. Pogrešali pa smo zastopnika občinskega sindikalnega sveta iz Novega mesta.

Na osnovi poročila o delu sindikalne podružnice, ki so ga delegati prejeli pred konferenco, in poročila predsednika upravnega odbora podružnice se je razvila živahna in plodna razprava.

Več prisotnih je razpravljalo o statutu podjetja, ki je sedaj v izdelavi. S svojimi predlogi, kako naj statut rešuje nekatera organizacijska vprašanja upravljanja kakor tudi proizvodnje, so dali komisiji za izdelavo statuta potrebne smernice. V težnji po sodelovanju celotnega kolektiva pri upravljanju podjetja naj bi statut predvideval zbere kolektiva po izmenah. Z uvedbo referendumov o vseh važnih zadevah bo lahko sleherni član kolektiva aktivno sodeloval pri upravljanju podjetja. Komisije samoupravnih organov naj bi dobile več pristojnosti, kot so jih imele do sedaj. Potrebna je tudi večja povezava med proizvodnimi obrati. S problemi posameznih obratov naj bi bili seznanjeni tudi ostali obrati.

Ugotovljeno je bilo, da so nekateri člani samoupravnih organov preveč pasivni. Taki člani bodo v bodoče javno kritizirani. Če pa tudi to ne bi pomagalo, bodo odpovedani. Članom samoupravnih organov je treba omogočiti več ideološke vzgoje ter jih temeljito seznaniti z njihovimi pravicami in dolžnostmi.

Član komisije za izdelavo statuta je poročal, da so teze za statut že skoro izdelane ter bodo v kratkem dane samoupravnim organom v razpravo. V statutu bodo tudi določila o 42-urnem delovnem tednu. Pri uvedbi skrajšanega delovnega časa pa moramo upoštevati tako stališče družbe kakor tudi potrebe podjetja. Da ne bodo proizvodni rezultati slabši, kot so bili do sedaj, je treba izvesti potrebne organizacijske priprave. Nato bomo prešli na poskusno skrajšanje delovnega časa. Šele po tem, ko bomo ugotovili, da so rezultati vsaj enaki, če ne boljše kot do sedaj, bomo prešli na skrajšani delovni čas. Težiti moramo za tem, da bodo naši zaslužki kljub krajšemu delovnemu času enaki, če ne večji, kot sedaj. To pa bomo dosegli z dvigom storilnosti in z boljšo organizacijo dela.

V razpravi o delu mladinske organizacije je bilo ugotovljeno, da to ni bilo zadovoljivo. Imeli so sicer nekaj predavanj ter organizirali izlete, sodelovali so tudi pri delavskih športnih igrah, toda udeležba je bila slaba. Delni vzrok takemu stanju je oddaljenost od tovarne. Vodstvo mladinske organizacije pa tudi ostali bi morali pokazati več zanimanja in prizadevnosti, da bi mladinska organizacija spet zaživela.

V podjetju imamo organizirano športno društvo, ki pa ima preozko osnovo. S športom se bavi le nekaj starejših članov, medtem ko mladina stoji ob strani. Udeležujejo se sicer športnih tekmovanj, toda ker ne trenirajo, so rezultati slabi. Tak sistem tekmovanj brez treninga ima kvaren vpliv tudi na proizvodnjo. Tekmovalci so nekaj dni izmučeni ter seveda ne morejo dosegati takih proizvodnih rezultatov kot jih običajno.

Iz poročila o delu avto-moto krožka vidimo, da je bilo v letošnjem letu njegovo delo uspešno. Organizirana sta bila dva tečaja za voznike amaterje. V okviru krožka dela tudi delavnica za popravila motornih vozil in koles članov kolektiva. Razmišlja pa se tudi o tem, da bi krožek proti primerni odškodnini lahko posejal voznikom amaterjem svoj avto za kondicijske vožnje.

Poleg avto-moto krožka so zelo aktivni naši gasilci. Ustanovili so žensko gasilsko desetino ter pridno vadijo.

Med aktivnimi organizacijami v podjetju je tudi Blagajna vzajemne pomoči. Ta ima v Novem mestu 300 članov ter je imela v prvem polletju 4,748.240 din dohodkov in 4,590.938 din izdatkov. Blagajna nudi svojim članom, ki imajo vsaj 2.000 din vloge, brezobrestna posojila do 20.000 din. Z ozirom na število zaposlenih pa je število članov pre-majhno. Nedavno je upravni odbor podjetja sklenil, da se v bodoče ne bo več dajalo blaga na kredit. Ugodnosti glede izbire in marže bodo sicer ostale, pač pa bo treba blago takoj plačati. Da ne bo prišlo pri nabavi blaga do težav, bo blagajna samopomoči nudila svojim članom tudi posojila za nakup blaga v podjetju.

Po izvolitvi novega sveta abonentov so bile odpravljene v menzi razne pomanjkljivosti. Kvaliteta hrane se je izboljšala. Želeti pa bi bilo, da bi s svojimi nasveti sodelovale tudi žene-gospodinje, ki so zaposlene v podjetju. Delo v kuhinji bi bilo potrebno še bolj organizirati.

V razpravi o nagrajevanju je bilo ugotovljeno, da ni razlik v osebnih prejemkih med posameznimi oddelki pač pa med posameznimi delovnimi mesti. Zato naj bi sveti ekonomskih enot temu vprašanju v bodoče posvetili več pažnje ter vskladili neopravičene razlike. Izdelali naj bi predloge potrebnih sprememb pravilnika o delitvi osebnih dohodkov ter jih predložili delavskemu svetu v razpravo in potrditev.

V razpravi o vpisu ljudskega posojila za Skopje je konferenca sprejela sklep, da tisti, ki nima razumevanje do potreb skupnosti, tudi nima pravice do raznih ugodnosti, ki jih uživajo člani našega kolektiva.

Konferenca je izvolila tudi delegate za konferenco občinskega sindikalnega sveta Novo mesto. Za delegate so bili izvoljeni: Anica Rajk, Justin Kranjčič, Slavka Bogovič, Bojan Kekec in Brane Pogelšek.

Na lastno željo je bila Mimica Travižan razrešena dolžnosti tajnika. Na njeno mesto pa je bila izvoljena Kristina Vaupotič.

Iz podanih poročil in razprave je bilo razvidno, da je bilo delo sindikalnega odbora uspešno. Pri tej težnji pa mu bomo morali pomagati prav vsi člani podružnice. Zlasti od mladine se pričakuje, da bo bolj aktivna, da bo lahko sodelovala pri upravljanju podjetja.

Ne smemo se zadovoljiti s tem, da imamo sorazmerno lepe osebne dohodke, ki jih ustvarimo s pridnim delom, v ostalem pa smo pasivni.

Jože Udovič

POSOJILO ZA OBNOVO SKOPJA

Ko smo slišali grozno novico, da je potres do tal porušil glavno mesto naše bratske republike Makedonije, smo ponesrečenim takoj priskočili na pomoč. V Skopje smo poslali 502 m blaga v vrednosti približno 3 milijone dinarjev, člani kolektiva pa so podarili eno ali dvodnevni zaslužek. Toda to je bila le prva pomoč tistim, ki so preživeli grozote potresa.

Skopje je porušeno in treba ga je obnoviti oziroma ponovno zgraditi. Izgradnja novega Skopja je stvar slehernega prebivalca naše domovine. Da se novo Skopje zgradi čimprej, je bilo razpisano ljudsko posojilo. Z denarjem, ki ga bodo na ta način zbrali, bodo zgradili nove stanovanjske hiše, šole, bolnice, kulturne ustanove itd.

Takoj ko smo zvedeli za razpis posojila, smo sklenili, da organiziramo vpis tudi v našem podjetju. Politične organizacije v podjetju so takoj stopile v akcijo ter izvedle potrebne priprave, da bi vpis potekal čimbolje.

Z ozirom na višino osebnih prejemkov članov našega kolektiva je bilo predvideno, da naj bi bila okvirna vsota posojila za podjetje 4,638.000 din, za menzo 68.000 din ter za trgovino 32.000 din.

Z vpisom posojila smo pričeli 25. septembra in že drugi dan je bilo vpisano preko polovice predvidene vsote.

Do konca meseca septembra pa je stanje vpisa naslednje:
V podjetju je 674 članov kolektiva vpisalo 3,903.000 din posojila, v menzi je 10 članov vpisalo 49.000 din, v trgovini pa 5 članov 27.000 din.

Najboljši odziv pri vpisu je bil v upravi in zunanjih obratih podjetja, kjer so posojilo vpisali že skoro vsi. Manjkajo le tisti, ki so službeno odsotni ali bolni. Najslabši odziv pa je bil do sedaj v predilnici mikane preje, kjer so razen častnih izjem tudi vpisane najnižje vsote. Pri vpisu posojila se je precej naših članov dobro izkazalo, saj so vpisali precej več, kot je bilo predvideno z ozirom na njihove prejemke. Radmila Šerovič, ki ima povprečno 22.000 din osebnih dohodkov je vpisala 12.000 din posojila. Pohvaliti moramo tudi Lada Janca, Angelo Mandič, Slavka Bogoviča, Franca Sitarja in druge.

Žal pa moram ugotoviti, da je med nami tudi nekaj članov kolektiva, ki ne razumejo svoje moralne obveze do naše skupne nesreče. Najbolj obžalovanja vredno je dejstvo, da so nekateri člani kolektiva, ki stalno iščejo od družbe razne ugodnosti in jih tudi dobe (n.pr. posojila, stanovanja), vpisali nižje vsote, kot pa bi jih po svoji zmogljivosti lahko. Marsikdo je šele po dolgem prepričevanju vpisal posojilo. Tak odnos nekaterih meče zelo slabo luč na celoten kolektiv.

Vpis posojila za izgradnjo novega Skopja bo trajal do 15. oktobra, zato pozivamo vse tiste, ki iz kakršnih koli vzrokov še niso svoje moralne obveze izpolnili, da to store čimprej.

Zavedati se moramo, da smo člani ene same velike družine in da z odzivom na to akcijo ponovno manifestiramo bratstvo in enotnost, ki je bila skovana v pretekli vojni.

Jože Udovič

NESREČE PRI DELU TER NA POTI NA DELO IN Z DELA
za mesec avgust in september 1963

8. avgusta se je ponesrečil na službeni poti Jože Rataj, šofer (inštruktor) pri Avto-moto sekciji.

Imenovani je kot redni inštruktor AMD-sekcije "Novoteks" vozil kandidate za polaganje šofer-skega izpita v Škocjano, Šmarjeti in Otočcu. Ker so bili kandidati razmeščeni na treh krajih, je šel iz Škocjana v Otočec, da bi vozil kandidate iz Otočca. Med potjo pa je zaradi hitre vožnje in spolzke ceste avtomobil zaneslo, tako da se je prevrnil. Imenovani si je pri nesreči poškodoval hrbtenico na vratu, tako da se je moral nekaj časa zdraviti v bolnišnici.

24. avgusta se je ponesrečil na poti z dela Jože Murn, tkalec.

Imenovani je šel zvečer iz službe domov. Na klancu, ki pelje iz Teške vode proti Črmošnjicam, se mu je pokvarila luč, kmalu nato je zavozil na kamen. Pri tem ga je spodneslo, da je padel in si poškodoval desno roko v komolcu.

7. septembra se je ponesrečila na poti na delo Ivanka Klobučar, predilka v predilnici česane preje v Metliki.

Imenovana je šla zvečer na delo v nočno izmeno. Za njo je po skrajni desni strani cestišča pripeljal motorist in jo podrl, pri tem je bila lažje poškodovana na nogah, rokah in križu.

7. septembra se je ponesrečila na poti na delo Marija Bučan, predilka v predilnici česane preje v Metliki.

Imenovana je šla skupaj z zgoraj omenjeno Ivanko Klobučar zvečer na delo v nočno izmeno. Tudi Bučarjevo je podrl isti motorist ter ji pri tem težje poškodoval nogo.

20. septembra se je ponesrečil pri delu Jože Nemanič, delavec v predpripravi na V. pasaži.

Imenovani je med pogonom čistil stroj, čeprav je po varnostnih predpisih prepovedano čiščenje stroja, kadar je le-ta v pogonu. Ker ni upošteval predpisov, so ga svalkalne hlače zagrabile za prst desne roke ter mu ga lažje poškodovale.

Mirko Jakša-

STANJE IZPLAČANEGA IN POVRNjenEGA NADOMESTILA BOLEZENSKIH IZOSTANKOV ZA MESEC AVGUST 1963

V mesecu avgustu smo zopet presegli izplačano nadomestilo za bolezni in nezgode za 12 %. Izplačali smo skupaj 735.482 dinarjev, Komunalni zavod za socialno zavarovanje pa nam je povrnil za boleznine 561.206 din in za nezgode 40.348 din. Razlika znaša 133.938 din v naše breme. To se pravi, da se stanje ne izboljšuje, ampak se vsak mesec slabša. Kaj je temu vzrok? Potrudimo se malo in ne tecimo za vsako malenkost k zdravniku, kar bo samo v našo skupno korist.

Mimica Seničar

BOLEZENSKI IZOSTANKI V MESECU AVGUSTU 1962 in 1963

Naslednja tabela bo prikazala bolezenske izostanke za mesec avgust 1963 v primerjavi z mesecem avgustom 1962.

Oddelki	avgust 1962			avgust 1963			
	Štev. vseh boln. dni	% na delov. dni	Število boln. dni brez porod. in nege druž. člana	% na delov. dni	Štev. vseh boln. dni	% na delov. dni	Štev. boln. dni brez porod.
Uprava	71	3,70	36	1,87	157	6,84	130
Tkalnica	357	5,57	171	2,96	666	8,36	483
Predil.	103	5,22	77	3,90	147	6,89	136
Apret.	206	8,20	141	5,57	178	6,79	124
Zun. obr.	25	1,51	25	1,51	42	2,93	42
Metlika	297	4,91	136	2,24	280	4,93	176
Skupaj	1.059	5,16	586	2,95	1.470	6,64	1.091

Tudi v mesecu avgustu je bil procent bolezenskih izostankov v primerjavi z avgustom lanskega leta precej visok. Lani je bil 2,95 %, letos pa 4,93 %. Vendar je procent v primeri z julijem nekoliko padel. V avgustu je bilo največ bolezenskih izostankov zaradi nesreč izven dela, in sicer v oddelku predilnica mikane preje (6,37 %), sledi tkalnica (6,03 %), uprava (5,66 %) ter apretura (4,73 %). Najnižji procent imajo zunanji obrati (2,93%) ter predilnica česane preje v Metliki (3,10 %).

Največ bolezenskih izostankov je bilo zaradi:

nesreč izven dela	189 dni izostankov,
nege družinskega člana	140 dni izostankov,
raznih ženskih boleznih	135 dni izostankov,
angine	88 dni izostankov,
TBC	81 dni izostankov,
revmatizma	67 dni izostankov,
gripe	66 dni izostankov itd.

Naslednja tabela pa nam bo prikazala bolezenske izostanke po obratih za prvo polletje 1963 v primerjavi s prvim polletjem 1962.

I. polletje 1962

I. polletje 1963

Oddelki	I. polletje 1962		I. polletje 1963		I. polletje 1962		I. polletje 1963	
	Štev. vseh boln. dni	% na delov. dni	Štev. boln. dni brez porod. in nege druž. čl.	% na delov. dni	Štev. vseh boln. dni	% na delov. dni	Štev. boln. dni brez porodniške	% na delov. dni
Uprava	543	5,22	247	2,37	449	4,01	479	3,38
Tkalnica	3751	11,20	2106	6,29	3271	7,85	1963	4,71
Pred.	942	8,55	734	7,11	544	4,45	492	4,02
Apretura	1287	9,27	797	5,74	1155	7,65	921	6,11
Zun. obr.	352	4,24	349	4,20	174	2,30	174	2,30
Metlika	2121	6,13	1505	4,35	1318	3,92	971	2,88
Skupaj	8.996	8,05	5788	5,19	6.911	5,70	4900	4,04

Če sedaj primerjamo bolezenske izostanke z lanskim polletjem, ko jih je bilo 5,19 %, bomo opazili precejšen padec v letošnjem prvem polletju, ko je bilo le 4,04 %.

Največ izostankov je bilo v oddelku apretura (6,11%), sledi tkalnica (4,71 %) ter predilnica (4,02 %). Najmanj izostankov pa je bilo v zunanjih obratih (2,30 %), predilnici česane preje v Metliki (2,88 %) ter upravi (3,38 %).

Iz bolniških listov je razvidno, da je bilo v prvem polletju (če izvzamemo porodniške dopuste) 687 članov kolektiva v bolniškem staležu. Če pa bi prešteli še tiste, ki so iskali zdravniško pomoč, pa niso bili v bolniškem staležu, se bi število pacientov še precej povečalo.

Mirko Jakša

SPOMIN IZ VOJNIH DNI

Leta 1943 po kapitulaciji Italije se je naselil glavni štab NOV Slovenije v gradu Soteska. Tu sem bil dodeljen v zaščitni bataljon. Prve dni po prihodu smo imeli največ dela s pobiranjem orožja, ki ga je bilo cele kupe, kajti ravno preko Soteske so šle največje kolone italijanskih vojakov proti Italiji. Ko smo s tem končali, smo se začeli učiti uporabljati orožje, in to metalce min in mitraljeze. Kmalu smo začeli opravljati tudi razna kurirska dela, kajti ustanovljene so bile razne nove enote, ki so začele borbo na različnih krajih. V tem času so se belogardisti zaprli v zidove turjaškega gradu in vsak dan smo z zanimanjem sledili poteku borb za to trdnjavo. Belogardisti so se morali končno vdati, kajti naša vojska je imela artilerijo, ki je toliko časa streljala na turjaške zidove, dokler niso klonili.

Nekega dne smo dobili v bataljon 12 ruskih ujetnikov, ki so jih koroški partizani osvobodili iz nemškega ujetništva. Zaradi varnosti in reda sem bil dodeljen s petimi tovariši za obveščevalce štaba, hkrati pa tudi za kurirje odsekov. Neke noči sem bil tudi pri pokojnem Borisu Kidriču in Alešu Beblerju na Rogu, kamor smo pripeljali avto raznega vojaškega materiala, ki so ga nam odmetali Angleži s padali, največ je bilo sanitetnega materiala.

Najbolj mi je ostal v spominu komandant glavnega štaba Slovenije Franc Rozman-Stane. Dostikrat se je zgodilo, da ga nismo videli tudi po tri dni, toda ko se je vrnil, je imel vedno dovolj novic, ki so nas nanimale. Nekega dne, ko sem bil dežuren, je prišel mimi mene z generalom Avšičem in mi je dejal, da moram biti ta dan strogo služben, da se mi mora vsak legitimirati, kdor bi hotel do njega, in da moram vsakogar prej najaviti, da bo dal še on ustrezno dovoljenje za vstop v pisarno. Vsi smo z zanimanjem ugibali, kaj neki bi bilo tako važnega. Kmalu sta prišla komisar in njegov namestnik, nato pa še razni funkcionarji iz različnih krajev. Čez čas je pripeljal nek avto na dvorišče. "Kdo je neki to?" smo se začudeno spogledovali. Ko so prišli do nas, nam je spremljevalec dejal, da vodi angleško misijo v štab. Nato sem dežural dalje. Ko pa je zopet prišel nekdo in sem šel v štab, da bi raportiral, mi je komandant Stane pokazal z roko, naj molčim in počakam. Tu sem imel priliko slišati, kako je prevajalec govoril angleškemu majorju Jonesu, kaj bi trenutno naša vojska najbolj potrebovala. Pogajali so se predvsem za

dobavo težkega orožja.

Tako je teklo življenje in delo skoraj dva meseca. V mesecu oktobru pa so nad nami čedalje pogosteje preletavala nemška letala in nekega dne smo zvedeli, da so začeli Nemci prodirati proti Novemu mestu in da se je začela velika ofenziva. Kmalu smo se preselili s štabom na desni breg Krke v neko kmečko hišo, okoliškemu prebivalstvu pa sporočili, da naj odneso iz gradu vse, kar se odnese da. Potem smo začeli s pripravami za požig gradu. Za to smo imeli pripravljen benzin in nafto, moram pa priznati, da je bil grad zelo dobro grajen in smo ga zelo težko zažgali. Ponoči okoli druge ure smo zanetili požar, ki je do jutra opravil svoje delo in zopet se je razlegala tista stara pesem "Grad gori". Preko dneva se ni zgodilo nič posebnega. Leseni most, ki je vodil preko Krke, smo zaprli za ves promet, ga na več krajih zažgali, tako da bi se pod večjo težo zlomil, nanj nanosili les in polili z oljem, da bi ga ob morebitnem prihodu Nemcev zažgali. Ponoči se ni ničesar zgodilo, zjutraj pa nas je pozdravil lep sončen dan. Okoli 9. ure pa smo zaslišali streljanje in brnenje, ki je prihajalo od Straže. Kmalu smo videli, kaj je. Po cesti proti Soteski so se valili nemški tanki. Zažgali smo most in čakali v zasedah nad žago. Z mostom smo slabo opravili, ker se zaradi vlage les nikakor ni hotel vžgati. Ko pa so bili Nemci že blizu, so začeli streljati iz tankovskih topov in kmalu zažgali neko poslopje. General Avšič je dal povelje za umik, kajti s pehotnim orožjem tankom ne moreš do živega. Ko pa smo se začeli umikati proti hribu Sv. Petra, so začeli Nemci streljati tudi po desni strani Krke. Nad nami so žvižgale topovske granate, vendar smo se izvlekli brez večjih izgub. Ostali del dneva smo preživeli visoko na hribu in pošiljali izvidnice proti Soteski. Ko je padla noč, smo se utaborili in prenočili pod krošnjami starih bukev. Zjutraj smo opazili, da je ponoči izginil komandant z dvema tovarišema, ki so odšli v izvidnico, da bi poiskali pot, kako se prebiti preko ceste in se umakniti iz kočevskih gozdov. Ko so se vrnili, so dejali, da je cesta tako zastražena, da bi Nemci še miš opazili, če bi šla preko. Tudi čez dan so patrole skušale ugotoviti, če se je položaj kaj spremenil. Toda nič se ni spremenilo. Zopet je prišla noč in prebudilo se je novo jutro. Komandant je preklinjal in se jezil: "Prekleti Rog, le kaj nas je zmotilo, da smo šli sem. V vsakem gozdu bi imeli več miru kot v Rogu. Boste videli, tovariši," je dejal, "da bodo v te gozdove navalili z vso silo. Kar pa je najhuje za nas, je to, da smo ostali tako rekoč brez vsake hrane in vode."

Ofenziva je trajala pet dni in mi smo v tem času bili brez vsega. Lakoto smo še nekako prestajali, vedno bolj pa nas je mučila žeja. Lupiti so se nam začele ustnice in pešala nam je moč.

Nemci so s tanki zavzeli celo kolovoze, tako da so tretji dan ofenzive prodrli v kočevske vasi Topla reber, Rdeč kamen in Komolec.

S štabom smo se nahajali v vasi Komolec. Ker se je poslabšalo vreme in je nastala zelo gosta megla, smo morali biti še bolj previdni.

S tovarišem z Gorenjske sva odšla v patrolo, katero je odredil sam komandant Stane. Med potjo mi je tovariš pripovedoval, da je bil v nemški vojski, ko pa je prišel na dopust, je dezertiral v partizane. Hodila sva v smeri Kočevskega Roga. Po dveh urah previdne hoje sva naletela na Nemce, ki so taborili v kamionih na cesti. To je pomenilo, da gredo v boj s partizani. V času, ko sva bila v patroli, se je nemška četa približala vasi Komolec in zato se je naš štab umaknil. Ko sva se vrnila v taborišče, je bilo že prazno. Na poti sva zasledila sledove tankovskih verig in prepričana sva bila, da so se Nemci vrnili v vas Smuko. Ker pa zaradi velike megle nisva videla ne Nemcev ne partizanov, nama je postalo tesno pri srcu, kajti nisva vedela, kam naj bi se obrnila. Najteže nama je bilo, ker sva po navodilu komandanta pustila vojaško opremo skrito v vasi in sva v patrolo odnesla samo orožje. Previdno sva obšla vas in ko sva videla, da ni nikjer nikogar, sva se podala z nezaupanjem do mesta, kjer sva pred odhodom skrila nahrbtnike z odejo in šotorskim krilom. Ko sva vse našla nedotaknjeno, sva bila zelo vesela, saj nama je to pomenilo streho in posteljo. Ko sva se podala v smer, odkoder sva prišla, je kmalu nastopil mrak in še gosteja megla. Tako sva se ustavila in začela premišljevati, kje si naj poiščeva prenočišče. Poiskala sva košato smreko in pod njo prespala noč. Noč se nama je vlekla kot cela večnost, najtežje pa nama je bilo to, da sva ostala sama sredi roških gozdov. Ko se je začelo daniti, sva zaslišala stopinje, ki so se nama vedno bolj bližale. Skočila sva v kritje in s puško v roki oprezala, kdo prihaja. Spoznala sva naše tovariše, s katerimi smo se nazadnje videli v Soteski. Bilo jih je deset. Ostali partizani so si uredili taborišče v gozdu. Ker o glavnem štabu nisva zvedela ničesar, sva se priključila njihovi deseterici. Med njimi sem spoznal Novomeščana Dušana Durinita, ki je imel solzne oči. Ko sem ga vprašal, kaj se je zgodilo, mi je odgovoril, da je njegovega brata, ki je prejšnji dan odšel v patrolo, doletela nesreča..Za-

šel je s steze in zdrknil v 30 m globok prepad. Vendar je ostal še živ.

Z njimi sva odšla na Toplo reber. Ker smo vedeli, da je njegov brat še živ, smo hoteli odtrgati žico s strelovoda na zvoniku, da ga rešimo. Vendar nam to ni uspelo, zato smo morali dobiti žico partizanskega telefona, ki je bil napeljan po gozdu. Vračali smo se v smeri, od koder smo prišli, z zavestjo, da imamo pripravo, s katero lahko rešimo tovariša, ki je morda še živ. Toda naenkrat nas je na ovinku steze iznenadil vsklik: "Halt, Hände hoch!" Nekateri so dvignili roke, nekaj pa nas je srečno ušlo iz toče svinčenk, ki so se vsule za nami. Tovariši, ki so bežali v stran, so padli v novo zasedo, midva pa sva se obrnila nazaj in se rešila. Vse ostale so ujeli in odpeljali v nemško taborišče. Po vojni sem zvedel, da so Nemci spraševali Durinita, kaj jim bo koristila žica, ki so jo imeli s seboj. Povedal je zgodbo o svojem bratu in jih prosil, naj ga rešijo. Odgovorili so mu, da nimajo časa, da bi se ukvarjali s takimi stvarmi. Tako je moral njegov brat umreti v prepadu, ker za to njegovi tovariši niso vedeli.

Po končani vojni se je Durini srečno vrnil, poiskal prepad ter prenesel posmrtno ostanke svojega brata na novomeško pokopališče.

Stane Židanik

VTISI IZ TKALSKEGA TEČAJA

Dne 12. 8. 1963 se nas je devet zbralo v obratni pisarni tkalnice. Tovariš obratovodja nam je dejal, naj gremo v izobraževalni center k tov. Kovačiču. Zaželel nam je, da se čimpreje čimveč naučimo.

Začela so se predavanja, katere je najprej vodil tov. Kovačič. Razložil nam je zgradbo tkalskega stroja in nam prikazal celoten potek tkanja. V naslednjih dneh smo spoznali tov. Šepetavca, ki nam je pokazal vse, kar je bilo potrebno, da se čimpreje izučimo. Spoznali smo tudi varnostnega tehnika tov. Jakšeta, ki nas je peljal v tkalnico

in nam pri stroju pokazal, kako se obvarujemo nezgode. P--
jasnil nam je še več stvari glede zavarovanja in pravic
do plače v času bolniškega dopusta.

Po nekaj dneh smo odšli k strojem in vsa dela
opravljali posamezno. V začetku smo se vsak dan sešli ob
13. uri pri tov. Kovačiču. Med delom pri stroju pa nas je
obiskoval tov. Šepetavc in nam pomagal. Večkrat smo bili
v strahu, da česa ne bomo zmogli, vendar sta nam tov.
Kovačič in Šepetavc vedno stala ob strani in nam dajala
pogum. Vsem, ki so nam pomagali, smo zelo hvaležni. Hva-
ležnost pa jim bomo najbolj izkazali s tem, da bomo sku-
šali postati dobri in vestni tkalci.

V imenu tečajnikov:

Ida Blažič
Anica Gotlib

VAŽNE SPREMEMBE V IZPLAČEVANJU KRATKOROČNIH DAJATEV

Povračilo potnih stroškov

Zavarovana oseba uveljavlja pravico do povračila
potnih stroškov na podlagi potrdila o potrebi bolezenskega
izostanka za uveljavitev zdravstvenega varstva (obrazec
ZP-3), ki mora biti za vsako potovanje potrjen od zdravstve-
nega zavoda oziroma zdravnika, ki je opravil pregled.

Za spremembo bivališča zavarovanim osebam u. pri-
pada povračilo potnih stroškov, čeprav je sprememba odobre-
na od zdravniške komisije komunalnega zavoda.

Povračila za stroške prehrane in nastavitve med
potovanjem in prebivanjem v drugem kraju (dnevnic) določa
v pavšalnem znesku skupščina skupnosti s posebnim sklepom.
Pravico do polnega zneska dnevnic ima zavarovana oseba,
kadar je odsotna iz kraja svojega bivanja oziroma zaposlitve
od 12 do 24 ur, in do polovice dnevnic, kadar je odsotna
8 do 12 ur. Za odsotnosti, ki so krajše od 8 ur, nima
pravice do dnevnic.

To svojo odsotnost mora zavarovana oseba, ko zah-
teva povračilo, dokumentirati z ustreznim potrdilom zdrav-
stvene ustanove, komunalni zavod pa odredi povračilo ob upo-
števanju prometnih sredstev in zvez na tisti relaciji.

Za otroke do dopolnjenega 7. leta starosti se izplača polovico zneskov dnevnic, ki jih dobijo odrasle zavarovane osebe. Če potuje zavarovana oseba na zdravljenje v stacionarni zdravstveni zavod in ostane v njem na zdravljenju, ji gre dnevnicca le za čas, ki ga prebije na poti iz kraja stalnega prebivališča do zdravstvenega zavoda oziroma od odhoda iz zdravstvenega zavoda do prihoda v kraj stalnega prebivališča, vendar se v tem primeru šteje vsako potovanje tja ali nazaj kot posebno potovanje.

Če je zavarovani osebi neobhodno potreben tudi spremljevalec, kar ugotovi pristojni zdravnik ali zdravniška komisija, pripada pravica do povračila potnih stroškov tudi spremljevalcu.

Za otroke izpod 15. leta starosti se šteje, da jim je v vsakem primeru za časa potovanja potreben spremljevalec.

Mimica Seničar

PET DNI V SONČNI ITALIJI

Milano! Prvo srečanje z Milanom je bilo v nekem parku, kjer smo se ustavili za krajši čas, da smo se naužili svežega zraka in si malo oddahnili. V bližini tega parka stoji grad stare zgodovinsko znane družine Viscontijev, katerega stolpe smo lahko videli iznad krošenj. Ko smo krenili v mesto in nato poiskali kraj, kjer nas naj bi pričakoval predstavnik tovarne barvil v Milanu "ACNA", smo videli Porta Vitoria, Porta Romana in še nič koliko drugih vrat, ki krog in krog mesta "čuvajo" pristop v center Milana. Nebotičnika Pirelli in Banka sta mogočna in služita kot nekakšna kačipota v center. Tu je cestni promet tako gost, da je kar težko verjeti, da ne pride vsak čas do kakšnega trčenja. Srečno smo se prebili iz centra na cesto izven Milana. Predstavnik tovarne "ACNA", ki smo ga spotoma na dogovorjenem mestu le dobili, se je predstavil kot potnik. To je storil s precejšnjim trudom v jugoslovanščini, ker tega, kar je povedal, ni bilo moč opredeliti niti kot slovenščino niti kot srbohrvaščino. Kdo bi mu to zameril! Celo presenečeni smo bili, ker se je toliko potrudil z našim jezikom, saj smo Jugo-

slovani tako zelo uslužni ljudje, da se s tujci raje pogovorimo v njihovem jeziku, da ne bi komu prišlo na misel mučiti se z našim. Naš vrli Italijan pa je moral kaj kmalu vreči puško v koruzo in se oprijeti domačega jezika, da nam je lahko povedal, da mu je zmanjkalo naših beged in nam je na razpolago z italijanščino in nemščino. Večji del se nas je izreklo na nemščino in dobri potnik je neutrudno pripovedoval o tovarni "ACNA". Mnogo od tega nismo razumeli, kar mu nismo mogli zameriti, saj v potniški službi najbrž ni imel prilike posluževati se mikrofona. Od časa do časa je močnejši glas mikrofona zbudil one, ki jih uspaval sicer enoličen glas. Živahnost se je vrnila v nas, ko smo se približali tovarni, da smo že lahko videli posamezne objekte. Ta tovarna je nekakšen kombinat, saj nam je potnik rekel, da vse izdelujejo samo iz premoga. Ima svojo elektrarno in vodovod, katerega stolp se vidi že od daleč. Ima tudi razne druge pomožne obrate, ob katerih smo nehote pomislili na naša velika podjetja, ki so večkrat manjša od enega od teh obratov. Že po tem smo mogli presoditi, kako veliko podjetje je "ACNA" in kolikšen kompleks zemljišča obsega. Ko smo z avtobusom zapeljali s ceste skozi vrata na veliko tovarniško dvorišče, nas ni nihče zaustavljal, ker smo bili seveda najavljeni. V pritličju neke stavbe, verjetno je to bila ena od upravnih stavb, so nas zbrali okrog makete celotnega podjetja in nam povedali, kako se iz stavbe v stavbo odvija proces njihove proizvodnje. Tu se nam je pridružilo še nekaj prijaznih spremljevalcev, s katerimi si pa nismo mogli dosti pomagati, ker so govorili le italijansko. Skozi oddelke smo pohiteli, tako da za dvojno tolmačenje ni bilo niti časa pa tudi ropot je onemogočal sporazumevanje. Če nam so bili kolegi, ki so italijansko razumeli, pripravljene razložiti nekatere stvari, smo izkoristili čas, ko smo prehajali iz stavbe v stavbo, kasneje pa smo seveda debatirali o tem v avtobusu. Spoznala sem, kolikšna škoda je, ker nisem razumela italijansko, saj mi je nič koliko zanimivosti šlo mimo ušes.

Samo pridobivanje barve, to je praženje, topljenje, prekuhavanje in filtriranje, zame ni bilo tolikanj zanimivo, kot me je pritegnil laboratorij. Posebno tisti del, kjer so preizkušali tekstilne barve, je bil zame še posebej zanimiv. Vzorci proizvedenih barv so se tu preizkušali po istem postopku, kakršnega preidejo barve v katerikoli tekstilni tovarni. V posebnem oddelku so vsi stroji, ki so potrebni za vse vrste barvanja tekstila, v miniaturni obliki in ne manjka prav nobena faza. To je kompletna barvarna v malem. Ko je barvanje opravljeno, se na materialu preizkušajo vsemogoče odpornosti barve.

Organizacija tega preizkušanja je odlična, prav tako dokumentacija in kontrola. V tem tekstilnem oddelku smo srečali tudi preizkušanje barv za polivinil in druge umetne mase ter gumo. V sosednjem oddelku so preizkušali razne barvne lake in druge vrste barvil. Poseben oddelek laboratorija se bavi s preizkušanjem polproizvodov iz vsake faze proizvodnega procesa in stranskih proizvodov. Nazadnje smo si ogledali laboratorij, potem pa so nas povabili na zakusko z raznimi prigrizki, pecivom in pijačami. Tu smo slišali še dva precej dolga govora, ki sta jih izmenjala naš strokovni vodja in gostitelj. Po zdravicah, ki so govorom sledile, sem presodila, da sta povedala nekaj lepega in trenutku primernege. Razumela nisem nič, vsi, ki so znali, so se pogovarjali italijansko, nihče se pa najbrž ni spomnil, da bi prevajal nam, ki nismo razumeli. Na koncu vsakega govora smo seveda vsi ploskali, ker se to pač spodobi. S tem pa smo lahko tudi tisti, ki jim nismo znali tega povedati, pokazali, da smo jim za gostoljubnost hvaležni. Vsak posebej smo se od gostoljubnega gostitelja, ki se nam je med ogledom pridružil, poslovili in se mu zahvalili. Potnik se je vrnil z nami v mesto. Predno je zapustil naš avtobus, se je poslovil, bila ga je sama prisrčnost.

V Milanu smo imeli dobre pol ure postanka. Avtobus smo uspeli parkirati v centru. Ker nam zaradi odmerjenega časa ni kazalo oditi kam dlje na potep, smo se razkropili po bližnjih ulicah in si ogledovali izložbe. Imeli smo kaj videti! Čevlji, kakršne je moč dobiti pri nas skoraj v vsaki trgovini, so bili tu trikrat dražji, če pa vračunamo še razliko med vrednostjo dinarja in lire, tudi štirikrat. Kar pa je bilo izrazito modnih artiklov, so se cene dvigale v nedosegljive višine. Prav tako torbice. Nekoliko bolj umirjene so bile cene tekstilu, vendar še vedno nič manjše od naših. Vzorci so bili res prijetni. Da imajo Italijani, posebno ženski spol, smisel za lepo, je bilo moč opaziti na vsakem koraku. Pogled na ulico je bil kot pretrgana modna revija vsemogočih modelov. Ta sprehod mimo milanskih izložb je skoraj vsakemu pregnal misel, da bi v njih zapravljjal svoje maloštevilne lire.

Ko smo se ob določenem času zbrali v avtobusu, je bil že večer, zato smo krenili svojemu drugemu prenočišču nasproti. To so bile toplice, nekoliko odmaknjene od Milana, v katerih smo bili ta dva večera, ki smo jih tu prebili, edini gostje, ker se sezona še ni začela. Gospodarica teh toplíc je bila prijetna ženska zrelih let, silno strogega obraza, ki je v svoji resnosti le redko pustil in sicer ob priliki, ko je sprejemala kak lep kompliment. Naš vodič je vedno znal najti najprimernejši trenutek, da jo je udobrovoljil. Deklata, ki so nam postregla z večerjo, so bila zelo prisrčna. Odkrito so se nam čudila, ko smo naročali vino liter za litrom, še bolj

začudena pa so bila, da smo ga tako hitro pospravili. Eno od deklet nam je svetovalo, naj za prvič naročimo samo pol litra, ker da je vino silno močno. Ko nam je prinesla naslednji liter, nas je opomnila, da za štiri, kolikor nas je bilo pri mizi, ne bo dovolj prostora tudi pod njo. Vendar ni bilo tako hudo, iz jedilnice smo odšli le nekoliko bolj razpoloženi.

Na terasi pred večjo paviljonsko hišo, v kateri je bil bar in salon, je stal glasbeni avtomat in namizni nogomet. Tu smo se zaustavili. Za nekatere je bil zanimivejši glasbeni avtomat, ostali pa smo se zbrali okrog namiznega nogometa. Resen nogomet me ni nikoli privlačil, za tega pa smo se vsi takoj navdušili. Igrali smo v parih, drugi pa so navijali. Pri igri smo se menjavali. Smeh okrog našega nogometa in glasba iz avtomata sta se tako dolgo razlegala po vrtu, dokler nam ni zmanjkalo kovanega drobiža, primerne za te požrešne zabavne škatle.

(se nadaljuje)

M. M.

ŠPORTNE IGRE MED ODDELKI

V septembru so bile končane letošnje športne igre med oddelki. V skupnem vrstnem redu je z veliko prednostjo 18 točk zmagal oddelek predilnice mikane preje, ki je zmagal pri ženskah in moških.

Rezultati:

1. predilnica mikane preje	58 točk
2.- 3. uprava - zunanji obrati	40,5 točk
2.- 3. tkalnica	40,5 točk
4. predilnica česane preje	32 točk
5. apretura	30 točk

Pri moških je zmagal oddelek predilnica mikane preje (38 točk) pred apreturo (30 točk), upravo - zunanji obrati (24,5 točk), tkalnico (23,5 točk) in predilnico česane preje (21 točk).

Pri ženskah je ravno tako zmagal oddelek predilnica mikane preje (20 točk) pred tkalnico (17 točk), upravo - zunanji obrati (16 točk), predilnico česane preje (11 točk) in apreturo (5 točk).

Objavljamo še rezultate zadnjih šestih panog: V metu krogle je pri moških zmagal oddelek uprava - zunanji obrati (25,30 m) pred apreturo (24,25 m), tkalnico (23 m), predilnico mikane preje (22,63 m) in predilnico česane preje (21,30 m). Najboljši posamezniki so bili: Simič (13,60 m), Pate (12,50 m), Novak (11,78 m) in Lokar (11,75 m). Pri ženskah pa je zmagal oddelek predilnica mikane preje (35,10 m) pred predilnico česane preje (28,56 m), upravo - zunanji obrati (27,04 m), apreturo (25,29 m) in tkalnico (24,04 m). Najboljše posameznice so bile: Radovan (19,60 m), Frakel (15,61 m), Mavsar (15,50 m) in Robida (14,32 m).

V skoku v daljino z mesta je pri moških zmagal oddelek predilnica mikane preje (4,84 m) pred upravo - zunanji obrati (4,73 m), apreturo (4,66 m), predilnico česane preje (4,26 m) in tkalnico (4,22 m). Najboljši posamezniki so bili: Pavlin (2,47 m), Simič (2,42 m), Uhan (2,41 m) in Franko (2,37 m). Pri ženskah pa je zmagal oddelek predilnice mikane preje (3,60 m) pred upravo - zunanji obrati (3,58 m), tkalnico (3,45 m) in predilnico česane preje (2,96 m). Najboljše posameznice so bile: Udovič in Franko (1,85 m), M. Mavsar (1,81 m) in Konda (1,77 m).

V krosu je pri moških zmagal oddelek predilnice mikane preje. Drugo do četrto mesto si delijo oddelki tkalnica, uprava - zunanji obrati in predilnica česane preje, peto mesto pa je zasedel oddelek apretura. Najboljši posamezniki so bili: Pavlin, Murn, Kavšček in Franko. Pri ženskah je zmagal oddelek tkalnica pred upravo - zunanji obrati, predilnico česane preje in predilnico mikane preje. Najboljše posameznice so bile: Butala, Pate, Franko in Pečarič.

V metu bombe v cilj je pri moških zmagal oddelek predilnica mikane preje (7 zadetkov) pred apreturo (4 zadetki), tkalnico in upravo - zunanji obrati (3 zadetki) ter predilnico česane preje (2 zadetka). Najboljši posamezniki so bili: Franko (3 zadetki), Slak, Primc, Simič in Pavlin (2 zadetka). Pri ženskah je zmagal oddelek uprava - zunanji obrati (6 zadetkov) pred predilnico mikane preje (4 zadetki) tkalnico (2 zadetka) in predilnico česane preje (1 zadetek). Najboljše posameznice so bile:

bile: Mavsar (3 zadetki), Konda in Vranešič (2 zadetka).

V teku v vreči je zmagal oddelek predilnica mikane preje (24,3) pred tkalnico (26,3), apreturo (33,5), upravo - zunanji obrati (35,4) in predilnico česane preje (48,9). Najboljši posamezniki so bili: Pust in Klobučar (8,0), Bevc (8,2) in Sitar (8,3).

V polževi vožnji s kolesi je zmagal oddelek predilnica mikane preje pred apreturo in predilnico česane preje. Najboljši posamezniki so bili: Cesar (1 : 56,8), Uhan (1 : 08,2) in Geršič (1 : 07,0).

V letošnjih športnih igrah med oddelki je predilnica mikane preje zmagala zaslužno, saj so se njeni tekmovalci odlikovali z dobrimi rezultati in disciplino. Skupno so osvojili 8 prvih mest, tkalnica 3, uprava - zunanji obrati 2, predilnica česane preje pa eno prvo mesto. Tako je letos oddelek uprava - zunanji obrati izgubil prvo mesto v skupni razvrstitvi, katero je zaporedoma osvojil leta 1961 in 1962.

S. M.

III. DELAVSKE ŠPORTNE IGRE V NOVEM MESTU

V nadaljevanju letošnjih delavskih športnih iger so bila še tekmovanja v malem nogometu, balinanju, lahko atletiki in vlečenju vrvi.

V malem nogometu je zmagala ekipa IMV pred Kremenom, KGPK, Novoteksom, ObLO, Pionirjem, Novolesom, KZSZ, Krko in Iskro Šentjernej. Naša ekipa je premagala IMV II. in Kataster z rezultatom 3 : 0, izgubila pa je s KZSZ 1 : 2, IMV I. 1 : 6 in v borbi za tretje mesto s KGPK 0 : 2. V borbi za prvo mesto pa je IMV premagala Kremen z rezultatom 5 : 1.

V balinanju je zmagalo ŽTP pred Novoteksom, Pionirjem, Poštarjem, Novolesom, IMV in ObLO. Naša sindikalna podružnica je nastopila z dvema ekipama. Največ uspeha je imela prva ekipa, ki je premagala ObLO (13 : 0), Novoteks II. (13 : 4), Novoles (13 : 3), izgubila pa

je z našo prvo ekipo (4 : 13) in Novolesom I. (11 : 13).

V vlečenju vrvi so nastopile samo tri ekipe. Zmagal je Pionir pred Novoteksom in Novolesom. Naša ekipa je premagala Novoles (2 : 1), izgubila pa je s Pionirjem (0 : 2).

V lahki atletiki je zmagal pri moških Pionir (3.627 točk) pred Novoteksom (3.296 točk), Gorjanci (2.218 točk), ŽTP (1.884 točk), Novolesom (1.650 točk) in Iskro Šentjernej (1.374 točk).

Tek na 100 m:	1. Pelko (Gorjanci)	12,9
	2. Mrvar (Gorjanci)	13,0
	3. Radovan (ŽTP)	13,3
	6. - 7. Uhan (Novoteks)	13,5
	9. Hrovat (Novoteks)	13,8

Tek na 1000 m:	1. Pavlin (Novoteks)	2:55,5
	2. Mrvar (Gorjanci)	2:58,8
	3. Junič (Gorjanci)	3:03,5

Štafeta 4 x 100:	1. Novoteks	52,7
	2. Pionir	54,8

Skok v višino:	1. Bavdek (Novoles)	165 cm
	2. Turk (EMV)	160 cm
	3. Romih (Pionir)	160 cm
	7.- 10. Uhan (Novoteks)	140 cm
	7.- 10. Bratkovič (Novoteks)	140 cm

Skok v daljino:	1. Luštek (Pionir)	555 cm
	2. Pavlin (Novoteks)	552 cm
	3. - 4. Pelko (Gorjanci)	538 cm
	3. - 4. Bratkovič (Novoteks)	538 cm
	12. Murn (Novoteks)	370 cm

Met krogle:	1. Uhl (Pionir)	10,50 m
	2. Hren (Pionir)	10,20 m
	3. Petrič (ŽTP)	10,15 m
	6. Pate (Novoteks)	9,79 m
	8. Koprivnik (Novoteks)	8,41 m
	9. Hrovat (Novoteks)	8,38 m

Pri ženskah je v lahki atletiki prav tako zmagal Pionir (4.227 točk) pred Novoteksom (3.849 točk), ŽTP (1.648 točk) in Železnino (1.325 točk).

Rezultati so bili naslednji:

Tek na 60 m :	1. Goršin	(Železnina)	9,2
	2. Redek	(Pionir)	9,3
	3. Berkopec	(Pionir)	9,5
	4. Pate	(Novoteks)	9,6
	6. Pavlin	(Novoteks)	9,8
Tek na 800 m :	1. Golob	(Novoteks)	2 : 49,6
	2. Gamda	(Pionir)	2 : 55,2
	3. Pate	(Novoteks)	2 : 56,0
	4. Rifelj	(Novoteks)	2 : 59,5
	5. Butala	(Novoteks)	3 : 00,5
Skok v daljino:	1. Gantar	(ŽTP)	396 cm
	2. Redek	(Pionir)	361 cm
	3. Goršin	(Železnina)	359 cm
	4. Udovič	(Novoteks)	335 cm
	6. Konda	(Novoteks)	317 cm
	Skok v višini:	1. Gantar	(ŽTP)
2. Bartolj		(Novoteks)	120 cm
3. Sečen		(Pionir)	115 cm
4. Rifelj		(Novoteks)	115 cm
6. Udovič		(Novoteks)	115 cm
Met krogle:		1. Bartolj	(Novoteks)
	2. Goršin	(Železnina)	7,78 m
	3. Berkopec	(Pionir)	7,77 m
Štafeta 4 x 100 m:	1. Pionir		63,0
	2. Novoteks		68,7

V skupnem vrstnem redu še vedno vodi Pionir (847,5 točk) pred Novoteksom (710 točk), ŽTP (405 točk), Občinsko skupščino (330 točk), IMV (250 točk), KGPK (180 točk), Krko (125 točk), itd.

Pri moških sta v vodstvu Pionir (447,5 točk) in Novoteks (420 točk), pri ženskah pa so v vodstvu Pionir (400 točk), Novoteks (290 točk) in ŽTP (145 točk).

Na sporedu bodo še tekmovanja v kegljanju za moške, streljanju, šahu, namiznem tenisu in pohodu v neznanu. V skupnem vrstnem redu vodi pred nami Pionir za več kot 100 točk, zato se bomo morali v naslednjih panogah zelo potruditi, če ga bomo hoteli dohiteti oziroma prehiteti.

MOŽNOSTI NADALJNJEGA ŠOLANJA S POMOČJO DOPISOVANJA

Hiter razvoj našega gospodarskega sistema zahteva vse več splošno izobraženih in strokovno usposobljenih ljudi. Zakon razvoja in napredka nas sili, da se borimo za čim večjo storilnost, s tem pa tudi za kvalitetno in ceno-
no proizvodnjo.

Spričo tega postaja položaj posameznika v družbi in poklicu še bolj odvisen od njegovega znanja in njegovih delovnih sposobnosti. Kdor hoče uspešno delati, se mora za delo usposobiti. V proizvodnem procesu pripada človekovi usposobljenosti in razgledanosti odločujoča vloga, zato je razumljivo, da povsod z odprtimi rokami sprejemajo ljudi, ki so zmožni zanesljivo in zadovoljivo izvršiti zaupano delo.

Zato smo tudi pri nas prekinili s staro prakso uvajanja novih delavcev na delovna mesta. Razvoj podjetja nas je prisilil, da ljudem pri vstopu v tovarno damo na kratkem uvajalnem seminarju potrebno osnovno znanje, da bodo svoje delo lažje, boljše in hitreje obvladali.

Kdor pa se želi poleg tega še naprej izobraževati, ima možnost, da si v večernih šolah pridobi manjkajoče mu znanje, saj imamo šole za odrasle, v katerih lahko dokončamo osemletno obvezno šolanje.

Ko pa smo si pridobili osnovno izobrazbo, imamo več možnosti za nadaljnje šolanje. Razvoj tehnike in znanosti nas sili, da moramo nenehno razvijati umske sposobnosti in se strokovno izpopolnjevati, saj nas samo šolsko znanje v poklicu in javnem udejstvanju ne more več zadovoljevati.

Brez tehničnega znanja ter družbene in kulturne razgledanosti ne moremo slediti sodobnemu procesu. Nekaj časa še lahko gremo z drugimi v korak, kmalu pa zaostanemo in se z občutkom manjvrednosti unaknemo, medtem ko se nam drugi v nenehnem napredovanju vse bolj in bolj odmi-
kajo.

To spoznanje je za marsikoga neprijetno, toda življenje gre svojo pot in se ne meni za posameznika, ne glede na to, kdo in kaj je. Kdor hoče uspevati in napredovati, se mora učiti, sicer ga zamenjajo sposobnejši.

Vedno moramo imeti pred očmi, da nismo samo proizvajalci, marveč smo hkrati tudi upravljalci tovarne in da smo vsi soodgovorni za družbeni in proizvodni proces. Zaradi družbenega upravljanja v socialističnem sistemu se je javno udejstvovanje našega človeka znatno razširilo. Brez tehničnega strokovnega znanja, brez družbeno-ekonomske ter splošne kulturne razgledanosti pa ne bi mogli slediti procesu upravljanja in sodelovati v njem.

Dopisna šola v Ljubljani se sistematično prizadeva za izobraževanje naših ljudi. Dopisni pouk ni izum šole v Ljubljani, saj je v svetu zelo razširjen in se uveljavlja zlasti v gospodarsko in kulturno razvitih državah.

Dopisna šola je dostopna vsem državljanom, ki se želijo šolati ob redni poklicni zaposlitvi. Tako nudi možnosti šolanja in strokovnega izobraževanja najširšim plastem odraslih. Dostopna je slehernemu državljanu, ne glede na to, kje stanuje in kaj dela. Glavna značilnost dopisnega šolanja je, da dopisnik prejme po pošti učno gradivo, katero je prilagojeno za samostojno učenje.

Snov v učnih pismih je jasno in pregledno podana po sodobnih načelih o poučevanju, vsebinsko pa je prilagojena odraslemu človeku. Učna pisma so opremljena z vsemi potrebnimi ponazoritvami, za lažje razumevanje je teorija dopolnjena tudi s praktičnimi primeri. Posameznim poglavjem so dodana vprašanja in naloge za ponavljanje in utrjevanje znanja. Naloge so sestavljene tako, da kandidat pri reševanju problemov predela tekočo snov in ponovi staro tvarino.

Dopisniki pošiljajo naloge določenim profesorjem, ki jih pregledajo in popravijo ter po potrebi dajejo vsakemu posamezniku še koristne napotke za nadaljnje učenje oziroma posamezna pojasnila in strokovne odgovore na vprašanja.

Naloge so zato bistveni del študija po dopisni metodi. Ta metoda učenja je za zaposlenega človeka najekonomičnejša. Največja prednost je v temu, da vsakdo študira tedaj, kadar ima čas in ne izgublja časa za pot v šolo in nazaj. Torej ni vezan na čas in kraj, h knjigi se lahko usede, kadar mu dopušča čas.

Dopisna šola v Ljubljani je v šolskem letu 1963/64 organizirala naslednje oddelke tehničnega pouka:

strojni, elektriški, lesni in kemijski oddelk. V to šolo se lahko vpišejo kandidati, ki imajo dokončano osemletno šolo ali kvalifikacijo v strojni, elektriški ali metalurški stroki. V ekonomsko šolo pa se lahko vpiše samo kandidat, ki ima končano splošno izobraževalno šolo.

Dvoletna administrativna šola izbražuje kandidate za pisarniške uslužbence. Pogoji za vpis je, da je kandidat star 17 let in da ima končano osemletko.

Strojepisni tečaj ni šola v pravem smislu besede, temveč le dopolnilna pomoč vsem, ki so zaposleni v administraciji in potrebujejo znanje strojepisja in slovenščine, predvsem pravopisa za osebno rabo.

Splošno izobraževalna šola ima dve stopnje. Prva stopnja obsega snov 5. in 6. razreda osnovne šole oziroma bivših prvih dveh gimnazij, druga pa snov 7. in 8. razreda osnovne šole oziroma bivše 3. in 4. gimnazije.

Organizacija dopisnih jezikovnih tečajev nemškega in italijanskega jezika je taka, da se lahko kandidat vpiše v eno izmed štirih stopenj in sicer:

1. začetni
2. srednji
3. višji in
4. gospodarsko-poslovni ali izpopolnjevalni stopnji.

Vsaka stopnja traja 36 tednov.

Vsa pojasnila za študij na principu dopisnega šolanja dobite pri vodji izobraževalnega odseka naše tovarne. To šolanje je za zaposlenega človeka zelo primerno, saj je vsa razlaga pisana tako, da ji lahko sledi povprečno nadarjen človek, če ima voljo in veselje do učenja ter jasno začrtan smoter.

Danilo Kovačič

NAŠA KRONIKA

Poročili sta se:

Amalija Zlobko - poročena Nadu in Milka Jerkovič - poročena Gril.

Novoporočenkama želimo veliko sreče in zadovoljstva ter najlepše čestitke !

V podjetje sta prišla:

Magdalena Smrekar in Alojz Koprivnik.

Novina članoma našega delovnega kolektiva želimo mnogo delovnih uspehov in osebnega zadovoljstva !

Podjetje so zapustili:

Jožica Pečaver, Stanka Ancelj in Marija Pristavec.

Na odsluženje vojaškega roka so odšli:

Martin Matjašič, Martin Gosence, Ludvik Judež, ing. Franc Kovačič, Alojz Novak, Andrej Jerovšek in Franc Pavlin.

Dne 1. 10. 1963 je stanje zaposlenih v našem podjetju 811. Od tega je 560 žensk in 251 moških.